

AZ IFJÚSÁGHOZ.

Írta: JÓZAN MIKLÓS, unitárius püspök

Hitünk tanítja. Szívünk óhajtja. Lelkünk megerősíti. Akaratunk — Isten segedelmével megvalósítja.

A feltámadás és az örökélet iránt táplált meggyőződés egyik sarktétele az Apostoli Hitvallásnak is, amely egyetemes keresztyén jellegénél fogva olyan pozitív és olyan vitán felül álló lelki törvény, mint magának a teremtő és örökkévaló Istennek léte.

Ebből az örökkévaló Életből kiindulva, mind ezt könnyen megérthetjük és megmagyarázhatjuk. Olyan forrás ez, amelyből meríti fenntartó erejét és táplálékát minden élőlény. Ha világosságra van szükséged, fordulj az ő napja felé. Ha igazságot szomjúhozol, fordulj a krisztusi Evangélium kinyilatkoztatásaihoz. Ha békesség után sóvárogsz, tárd ki a lelkedet és merülj el az ő végtelenségében. Ebben áll az igazi bölcsesség. Ebben áll az Istenben gyökerező, békés, munkás, kiegyensúlyozott és gyümölcsöző élet szent titka: «Istennel — Istenért» és az ő törvényeinek uralmáért a szívekben és a lelkekben.

Ez az áldott lelki tapasztalat és diadalmas életfelfogás sugározza be a keresztyén időszámítás rendjén mindazoknak a törekvéseit, akik az «Anno-Dominit» nem egyszerű dátumnak tekintik, hanem egy folyton megújuló élő kijelentésnek, amely a

hétköznapok szürke robotját is ünnepi alkalmakká varázsolja a mi számunkra. így lesz az egyén, aki eddig csak ösztönszerűen ragaszkodott az ő tovatűnő árnyékéletehez, tagja egy állandó lelki közösségnek, amelyben feltalálja önmagát, s kész a barátság és szeretet aranyszálaival belekapcsolódni intézményesen is azokba a társadalmi, egyházi és nemzeti alakulatokba, amelyek átörökítik az isteni örök szép, jó és igaz eszményeit nemzedékről nemzedékre.

Magyar ifjú! — A mai válságos időkben is azt kívánja tőled a népközösség, hogy nem elhamarkodva, de nem is késlekedve, alapíts magadnak Családot. Ez lesz a te kis világod, amelyben derűs, avagy borús napokban egyaránt boldognak fogod érezni magadat, szétszotva és gyűjtögetve lelki kincseidet, amelyek akkor lesznek igazán a tied, ha önekik adod át, akik téged szívből szeretnek. Ez lesz a te mindennapi kenyered, amelyért nem hiába küzködtél és nem hiába imádkoztál.

Magyar Ifjú! — Akár kereszt, akár csillag oltalma alatt harcolsz, légy hű önmagadhoz, és ne gondold, hogy kedvébe jársz az Anyaszentegyház egyetlen Főpapjának, az Úr Jézus Krisztusnak, hogyha ugyanabba a hibába esel, mint a farizeus az evangéliumi példázatban. A te hited — hűség, odaadás, áldozat, bűnvallás, szeretet és megbocsátás. Ezekben gyakorold magadat, mint igaz hívőhöz illik, aki előtt nem botránkyó a Krisztus keresztje. Az ő nyomdokain haladva, érezni fogod, hogy milyen jó az Atyafiaknak békeségben való együttlakozásuk és ezt át fogod vinni és származtatni a mai forrongó világhelyzetben is mindazokra, akik tőled várják a jelt az egyetemes keresztyén szellem megújhódására. Így lesz az Anyaszentegyház az Isten gyermekeinek nagy Családja, amelyben ma és minden napon feltámad a Krisztus.

Magyar Ifjú! — Akár szegény, akár gazdag vagy; az egyszerű nép gyermeke, vagy ősi nemesi családok sarja, egy a te kötelességed a magyar Hazával szemben: szeresd önzetlenül, szeresd életed és véred felajánlásával a közös oltáron, amelynek lángja soha ki nem aludhat. Előtted állanak a múltban dicső példányképek: honfoglaló ősök fegyvertényei, hatalmas törvénykönyv életadó lelke, nagy királyok, bölcs államférfiak, áldozatos szívek, költők és tudósok, fölkent papjai az örök művészetnek ... Kicsinyben, avagy nagyban, neked is ilyennek kell lenned, hogy általad, a te munkád és buzgó igyekezeted által is «éljen, gyarapodjék és virágozzék» az ezeréves magyar Nemzet! . . .